

Хтось грає на скрипці, а хтось на роялі...

Анатолій Клименко

Хтось грає на скрипці, а хтось на роялі.
А я роздуваю — словесні міхи.
А хтось зображає віддалені далі,
А я — чого в серці торкнулись роки.

З глибин дістаю те що там народилось.
З глибин підіймаю скарби, мов пласти.
І серце чиєсь до мого прихилилось,
Нам разом угору по стежці іти..

Торкаюсь того — про що прямо не скажеш,
Того, що крізь бурі до світла веде.
Того, що вже брудом його не замажеш,
І з неба як манна тобі не впаде..

Того, що у холод тебе зігріває.
Оте, що живе і ніколи не вмере.
Оте, що не дума, а точно вже знає.
До кого шукач всі життя свої йде..

08.07.2026